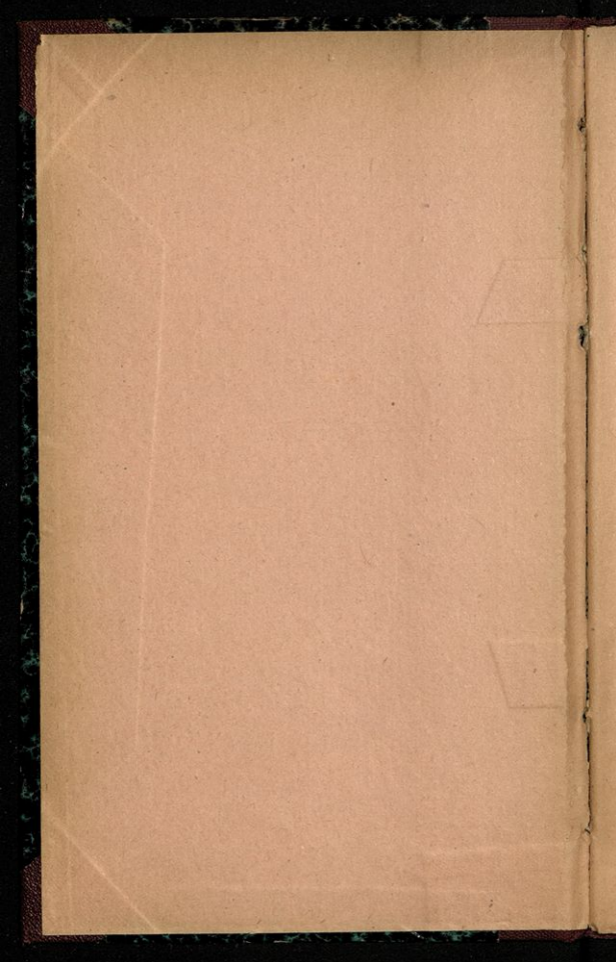

42462

K. Porokić

Musoni-Velšić

K Poroki

MUSONI - VELIŠIČ

42.462

42462

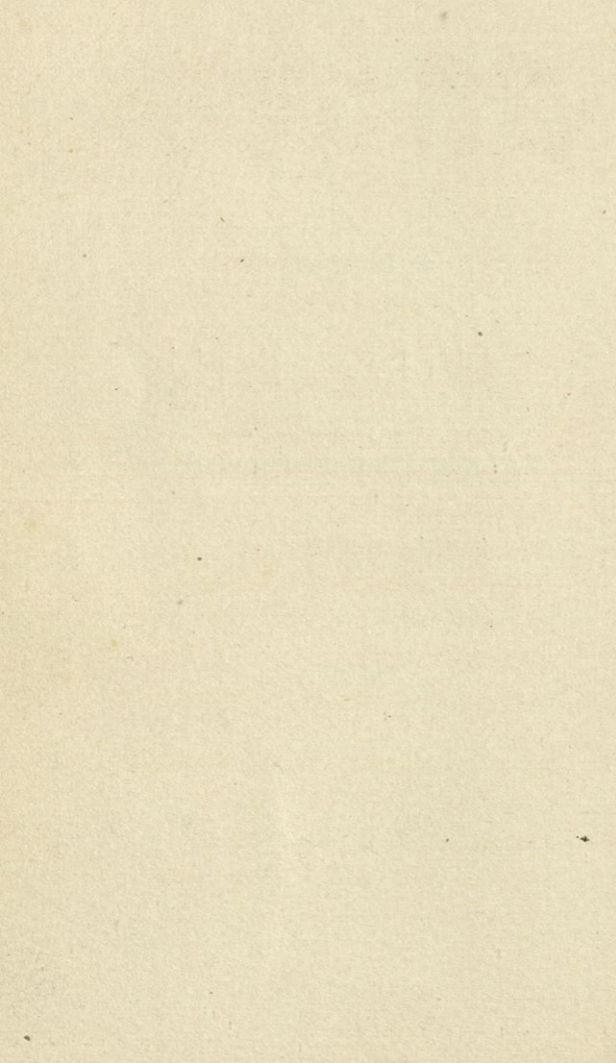
K POROKI

prof. dokt. Franceta Musonija

Z BLAGORODNO GOSPODIČNO

Emilijo Meliščeve

PRIJATELJU

Za te, prijatelj! ta je dan slovesen.
V življenje novo odločilen, resen
Korak te danes pelje.
Rokó podál izbrani si nevesti
Da skupaj gresta po življenja cesti,
Da srečo, mir, veselje
Uživata vzajemno,
Al jasno bodi nebo, ali temno.

A kaj ti dam v spomin? Glej! pómlad mila
Čez dol in gore cvetja raztrosila
Nam je brez broja, in april sijajni
Smehljá ves pisan se v svetlobi bajni.
Da deklica sem mala,

Cvetic obilo bi najlepših zbrala,
Pred te, pred ljubeznivo ti nevesto
Vse lepo bi razsípala na cesto.

Todà čemu cvetic ? saj nevesele
Samotne bi na poti koj zvenelev.
Nedolžno cvetje torej zapustimo
In k pojmom se uzvišenejšim vzpnimo.
Krog tebe danes vse lepó se smeje,
Blaženstvo, sreča, mir naprot ti vêje.
Oh naj te blagi ščitijo duhovi
Na tvoji poti novi,
In naj veselje te nikdár ne mine
Na ozki stezi té solzâ doline !

Če danes lepo tebi sreča sije,
Ne zabi vendar da drugod je nije.
Ne vidiš li kakó nam dêre hrupno
Za národom naròd v propást obupno ?
In kdo konečni nam pogin prepreči
In vrata nam odprè k resnični sreči ?
Družini mali trdno daj podstavo,

Če društvo si želiš imeti zdravo.
Tak samo lepša zora
Potomcem našim vstane ;
Po burni vihri zadobé odmora,
Resnica in krepósti, nam neznane,
Na njih se pragu srečajo i v lice
Poljúbijo se združene sestrice,
In srečni sini, ako v goste bojo
Sprijeli jih zvestó pod streho svojo !

Prijatelj moj ! i tebi bodo jasni
Smehljáli se naproti
Sinov obrazi krasni,
Kedar na večer, po vsakdanji zmoti,
Se boš zatekal v sladko gnezdo svoje
Pozabljat trud, skrbi in težke boje.
Oh, vrišč, oh, šum nedolžnega življenja,
Brez skrbi brez trpljenja !
Bog živi vas, otroci moji zlati !
S ponosom oče gleda vas in mati.
Zdaj ura vaša je, trenotki prosti,
Trenotki nezavedne vam radósti.

A ti, njih oče modri,
Ko dečki ti odrasli
Z duševno hrano bodo že se pasli,
Ti mlada srca bôdri ;
Ti sipaj skrbno živo luč resnice
V lepó zavedajoče se dušice ;
Ti modre vedno dajaj jim sovête,
Ti navdušuj jih za uzore svete.

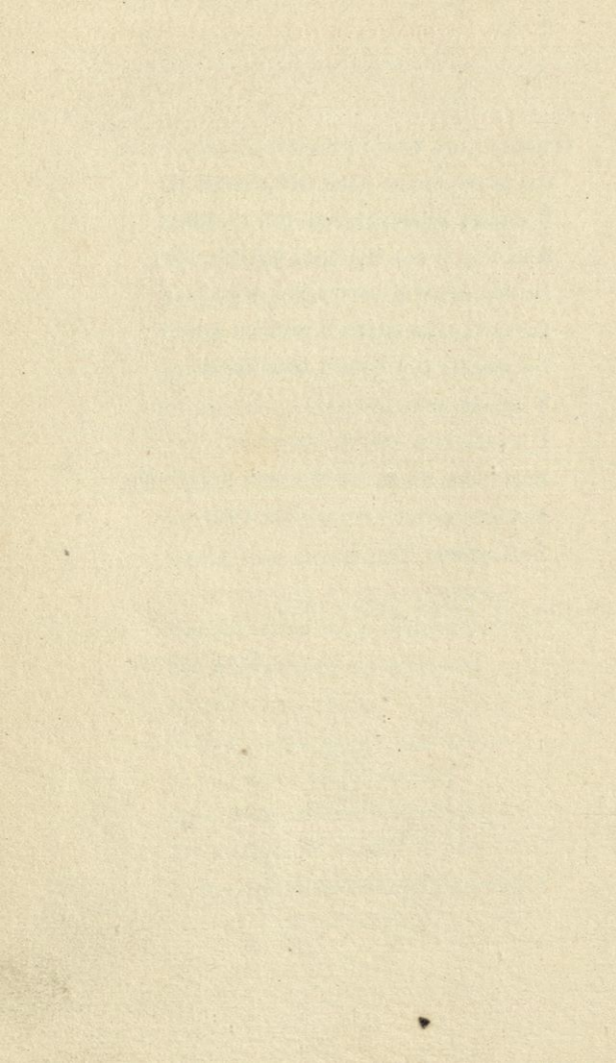
Edin gospod veseljnosti prostrane
Sedi na nebu Bog, komur so znane
Temné srcá globine,
U čegar rokah slednjega naroda
Razvija točno tajna se usoda.
Njegà spoznávat uči svoje sine,
Njegà se samo bati,
Zakone njega vestno spolnovati.
Zakaj, zakaj očetje pozabili
Izvor življenja, reda so in luči,
I v mrak so se zavili,
Ki um jim moti in duhá jim muči ?

Prijatelj ! ure tečejo grozeče,
Čez glave temne nam vršé nesreče ;
U mraku kobnem nekaj vrè, se kuha ;
Sam Bog ti zna kaj črna noč izbruha !
In kdo konečni nam pogin zapreči,
In vrata nam odprè k resnični sreči ?
Le stariši, ki z božjim blagoslovom,
Z uzgojo umno zgodnjo
U mlada srca vséjejo sinovom
Kar treba, da za družbo nam prihodnjo,
Kot zdravo zrno posejáno v polje,
Kali požene bolje !

V Vidmu, aprila 1897.

IVAN THINKO.

UDINE

TIPOGRAFIA DEL PATRONATO

1897.

COBISS 4042400

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000428700

